

Mere om TP-dokumentation

Skattestyrelsen tager nu konsekvensen af sit nederlag i Microsoft-sagen og giver mulighed for genoptagelse af sager, hvor indkomsten er ansat skønsmæssigt, fordi TP-dokumentationen ikke forelå på selvangivelsestidspunktet.

Af Maria Khussey, khu@bdo.dk

Tilbage i februar fastslog Højesteret, at skattemyndighederne ikke kunne foretage en skønsmæssig ansættelse af Microsofts danske datterselskabs indkomst, blot fordi selskabets TP-dokumentation ikke forelå i sin helhed allerede på selvangivelsestidspunktet. Noget som myndighederne i en årrække ellers hårdnakket havde hævdet, at den skulle. Højesteret fastslog, at det var tilstrækkeligt, at dokumentationen forelå på det tidspunkt, hvor myndighederne skulle foretage en ansættelse af selskabets indkomst. Vi omtalte dommen i [en artikel](#) i Depechen 2019, nr. 4.

I konsekvens af dommen vil Skatteforvaltningen nu udsende et styresignal, hvori der gives mulighed for genoptagelse af sager, hvori myndighederne har foretaget en skønsmæssig ansættelse, alene fordi den foreskrevne dokumentation ikke forelå på selvangivelsestidspunktet. Skatteforvaltningen har netop afsluttet høringen af [et udkast](#) til styresignalet. Det fremgår heraf, at muligheden for genoptagelse gælder for indkomståret 2008 og frem til det tidspunkt, hvor reglerne er ændret. For selskaber med kalenderårsregnskab vil det sige til og med indkomståret 2017, idet de nye regler for disse gælder fra og med indkomståret 2018, jf. denne [artikel](#) fra Depechen 2019, nr. 10.

Bødepraksis uændret

Når Skatteforvaltningen retter henvendelse til en virksomhed og beder den om at indsende dokumentation for sine kontrollerede transaktioner, har virksomheden automatisk en frist på 60 dage til at gøre dette. Overholdes fristen ikke, kan virksomheden straffes med en bøde. Det har i denne forbindelse ingen betydning, at der måske også kan blive tale om en skønsmæssig ansættelse af dens indkomst.

Som udgangspunkt udgør bøden et fast beløb på 250.000 kr. pr. år. Dette gælder, uanset om Skatteforvaltningen indkræver materiale for flere år i et og samme brev, hvilket er mere reglen end undtagelsen, at den gør. Bøden nedsættes til det halve - altså til 125.000 kr. pr. år - hvis dokumentationen indsendes efterfølgende, men kan også forhøjes med et beløb svarende til 10 % af en indkomstforhøjelse, hvis Skatteforvaltningen gennemfører en sådan. Se mere om bødepraksis i [denne artikel](#) fra Depechen 2018, nr. 24.

Højesteretsdommen i Microsoft-sagen har ikke betydning for bødepraksis. Det er fastslået i en [nylig byretsdom](#), hvor et selskab blev dømt til at betale en bøde på 500.000 kr. plus sagsomkostninger for ikke at have indsendt sin TP-dokumentation rettidigt. Angiveligt som følge af en misforståelse mellem selskabet og dets moderselskab om, hvem af dem der stod for den landespecifikke dokumentation.

DEPECHEN NR. 13

26. juni 2019

INDHOLD

- Mere om TP-dokumentation
- Private har fradrag for tab ved pengeudlån
- Ejerledere må gerne støtte velgørende formål med selskabets penge
- Regnskabsmæssig behandling af støtteerklæringer
- Moms ved salg af gavekort - nu træder de nye regler i kraft

Private har fradrag for tab ved pengeudlån

Ikke mange ved det, men private har faktisk ret til skattefradrag for tab ved pengeudlån. Dog ikke for lån til nærtstående. Tab som følge af kaution eller anden form for sikkerhedsstillelse berettiger derimod ikke til tabsfradrag.

Af Ole B. Sørensen, obs@bdo.dk

Private har fradrag for tab ved pengeudlån, hvis tabet overstiger 2.000 kr., og lånet er ydet den 27. januar 2010 eller senere. Dog kan der, uanset udlånstidspunktet, ikke fratrækkes tab på lån til nærtstående. Det vil i første række sige ægtefælle, forældre, børn og børnebørn samt selskaber, hvori långiver er hovedaktionær.

Det er uden betydning for fradragsretten, om låntageren er en person eller et selskab, og om lånet har været anvendt til private eller erhvervsmæssige formål. Det samme gælder lånevilkårene.

Tab på et rentefrit familielån til en nevø til finansiering af dennes jordomrejse er således præcis lige så fradragsberettiget som tab på et lån til en lokal iværksætter eller til et selskab, hvori långiver er ansat og medejer af, men hvor ejerandelen er mindre end 25 % og ikke repræsenterer flertallet af stemmerne.

Hvis tabet overstiger bagatelgrænsen på de 2.000 kr., er hele tabet fradragsberettiget. Ikke kun den overskydende del. Tabet skal indberettes i rubrik 39 på årsopgørelsen og kan fratrækkes i det indkomstår, hvori det er endeligt konstateret. Tabet har karakter af negativ kapitalindkomst og har derfor en skatteværdi på mellem ca. 26 % og 43 %.

Konstatering af tabet

Frdrag forudsætter som nævnt, at tabet er endeligt konstateret. Heri ligger, at låntageren skal være uden evne til at betale lånet tilbage - altså er insolvent - og at långiver har haft sendt sit tilgodehavende til inkasso eller på anden måde forsøgt at tvangsinddrive sit tilgodehavende.

Hvis lånet eftergives, uden at skyldnerens betalingsevne er efterprøvet, kan der ikke foretages fradrag. Tværtimod kan det føre til indkomstbeskatning af låntageren, hvis eftergivelsen reelt er udtryk for en gave. Se nærmere om denne problemstilling i denne [artikel](#) fra Depechen 2018, nr. 4.

Ikke fradrag for tab som følge af kaution eller lignende

Adgangen til tabsfradrag gælder kun ved egentlige pengeudlån. Ikke for tab som følge af kaution eller anden form for sikkerhedsstillelse. Det har Vestre Landsret fastslået i en [nylig dom](#).

Sagen handlede om en mand, der i 2015 måtte indfri et boliglån, som han og hans tidligere ægtefælle hæftede solidarisk for. Manden led i denne forbindelse et tab på 205.776 kr. på det tilgodehavende hos ex-konen, som opstod ved hans indfrielse af det fulde lån, og som hun på grund af insolvens ikke kunne betale.

Vestre Landsret fastslog, at tilgodehavendet først opstod ved indfrielsen af det fælles boliglån, på hvilket tidspunkt ex-konen var insolvent. Tilgodehavendet var derfor værdiløst allerede ved erhvervelsen af dette. Tabet kunne af den grund ikke fratrækkes.

Dommen er overraskende, da det i forarbejderne til kursgevinstloven er fastslået, at en regresfordring normalt kan anses for anskaffet for et beløb svarende til det, der er betalt ved indfrielse af fx en kaution. Det bliver derfor interessant at se, om dommen ankes.

”Hvis lånet eftergives, uden at skyldnerens betalingsevne er efterprøvet, kan der ikke foretages fradrag”

Ejerledere må gerne støtte velgørende formål med selskabets penge

En hovedaktionær beskattes ikke, hvis han eller hun lader sit selskab yde støtte til velgørende formål, selvom donationen alene skyldes dennes private interesser og ikke er til fordel for den aktivitet, der foregår i selskabet.

Af Stefan Bjerregaard, sbs@bdo.dk

Det er en kendt sag, at virksomhedsejere ofte støtter lokale aktiviteter indenfor sport, kunst og kultur ved at lade deres virksomhed tegne et sponsorat. Det er der intet som helst forgjort i, så længe virksomheden får en passende modydelse i form af reklame og (normalt også) entrebilletter til kampe og arrangementer til uddeling blandt medarbejdere og forretningsforbindelser.

Det hænder, at skattemyndighederne udfordrer sådanne sponsoraftaler og gør gældende, at denne primært er indgået på grund af virksomhedsejerens veneration overfor klubben eller arrangementet, og at værdien af den opnåede reklame ikke står mål med sponsoratets størrelse.

Hvis virksomheden drives gennem et aktie- eller anpartsselskab, vil konsekvensen i så fald ikke bare være, at selskabet nægtes fradrag for hele eller dele af sponsorbeløbet, men tillige at indehaveren (hovedaktionæren) beskattes af et tilsvarende beløb, idet selskabets betaling af udgiften anses for en (maskeret) udbytteudlodning.

Den meget omtalte Kasi-sag er nok det bedst kendte eksempel på denne problemstilling. Sagen var speciel derved, at virksomheden havde tegnet endog meget store sponsorater i både en dansk fodboldklub og en dansk håndboldklub, uagtet at den ikke solgte sine produkter i Danmark. Alligevel fandt Østre Landsret, at virksomheden havde opnået tilstrækkelig reklame til, at der ikke kunne ske beskatning af ejerne. Se vores omtale og vurdering af dommen i [denne artikel](#) fra Depechen 2017, nr. 24.

Gaver uden modydelse

Det hænder, at hovedaktionærer ønsker at lade deres selskab yde støtte til formål uden at stille krav om nogen form for modydelse - altså rene gaver. Det kan være, fordi reklame konkret ikke giver nogen mening, eller fordi selskabet er et investerings- eller holdingselskab. Det vil sige et selskab, som ikke driver nogen virksomhed.

Sådanne gaver vil som udgangspunkt altid føre til udlodningsbeskatning hos hovedaktionæren, men der findes faktisk en meget vigtig undtagelse. Nemlig for gaver og bidrag til selvejende institutioner, fonde og foreninger som skattemyndighederne anerkender som almenvelgørende eller på anden måde almennyttige.

Selskabers bidrag til sådanne fører efter fast praksis ikke til udlodningsbeskatning hos hovedaktionæren, hvis blot selskabets økonomiske stilling ikke forringes væsentligt som følge af bidraget. Det gælder, selvom bidraget udelukkende beror på hovedaktionærens private interesser og ikke er til fordel for den aktivitet, som selskabet udøver.

En hovedaktionær kan således - uden risiko for udlodningsbeskatning - lade sit selskab yde gaver til en lokal sportsklub, friskole, menighed eller til et museum, hvis blot modtageren kan anses som almennyttig/almenvælgørende. Se fx [denne afgørelse](#) om gaver til en golfklub og til foreningen Hospitalsklovne.

En hovedaktionær kan også lade sit selskab give gaver til stiftelse af en fond, hvis denne er af almennyttig eller almenvelgørende karakter. Se mere herom i [denne artikel](#) fra Depechen 2017, nr. 25, hvori vi omtalte en afgørelse om en koncern, der ville foretage donationer af forskellig art til en ny fond.

”Selskabers bidrag til sådanne fører efter fast praksis ikke til udlodningsbeskatning hos hovedaktionæren”

Regnskabsmæssig behandling af støtteerklæringer

Støtteerklæringer giver jævnligt regnskabsmæssige udfordringer, fordi behandlingen af den slags altid beror på en konkret vurdering. Kun stærke erklæringer skal oplyses i regnskabet.

Af Ditte Mosegaard Jørgensen, dme@bdo.dk

En støtteerklæring er almindeligvis et skriftligt tilsagn om - typisk under visse omstændigheder - at ville yde økonomisk støtte til en anden, men uden at have karakter af en egentlig kaution eller garanti. Støtteerklæringer ses oftest i koncernforhold, men kan i princippet også være udstedt til fordel for en uafhængig samarbejdspartner, fx en kunde eller en leverandør.

Regnskabsmæssigt skelnes der mellem stærke og svage støtteerklæringer. Ved stærke støtteerklæringer har indholdet karakter af et løfte eller en indeståelse. Det er fx tilfældet, hvis et moderselskab i en erklæring forpligter sig til at tilføre et datterselskab tilstrækkelig likviditet til, at dette til enhver tid kan opfylde sine forpligtelser overfor sine kreditorer. Svage støtteerklæringer er erklæringer, som ikke indeholder egentlige løfter, men kun uforpligtende hensigtstilkendegivelser.

Stærk støtteerklæring hos det afgivende selskab

Hos udstederen af en stærk støtteerklæring skal denne oplyses under eventualforpligtelser på samme måde som kautionsforpligtelser. Eventualforpligtelser overfor tilknyttede og associerede virksomheder skal oplyses særskilt og specificeres for hver kategori af virksomhed.

Hvis der er væsentlig usikkerhed om, hvorvidt det modtagende selskab kan anses for going concern, skal det vurderes, hvorvidt det er tilstrækkeligt at oplyse om erklæringen under eventualforpligtelser, eller om der skal foretages en egentlig hensættelse. Dette vil normalt være tilfældet, hvis det vurderes som overvejende sandsynligt (+50 %), at den stærke støtteerklæring kan blive aktuel. I så fald skal der indregnes en hensat forpligtelse svarende til det beløb, som forventes at skulle betales.

Er der tale om afgivelse af en tilbagetrædelseserklæring, hvor fx et moderselskab forpligter sig til at træde tilbage overfor øvrige kreditorer i et datterselskab i forhold til hele eller dele af sit tilgodehavende i dette, skal der også oplyses om denne erklæring under eventualforpligtelser. En sådan erklæring kan tillige få betydning for værdiansættelsen af moderselskabets tilgodehavende i datterselskabet.

Stærk støtteerklæring hos det modtagende selskab

Hvis der ligger både evne og vilje bag en stærk støtteerklæring, kan den hos det modtagende selskab betyde, at en eventuel usikkerhed om den fortsatte drift bortfalder. I så fald skal der oplyses om erklæringen både i en note i årsregnskabet og i ledelsesberetningen.

I klasse C-selskaber, der modtager en tilbagetrædelseserklæring fra et moderselskab, skal der oplyses herom i en note til gældsposten. Noten skal indeholde oplysning om udestående beløb, tidspunktet for forfald og eventuelle særlige vilkår for tilbagetrædelsen.

Svage støtteerklæringer

Sådanne vil normalt ikke skulle oplyses. Hverken i det afgivende eller i det modtagende selskab, da de ikke rummer nogen egentlig forpligtelse.

”En sådan erklæring kan tillige få betydning for værdiansættelsen af moderselskabets tilgodehavende i datterselskabet”

Moms ved salg af gavekort - nu træder de nye regler i kraft

Fremadrettet skal der som udgangspunkt afregnes moms af salget allerede ved udstedelsen af gavekort. Det vil medføre et tab for forretningerne i de tilfælde, hvor gavekortet aldrig indløses.

Af Pernille Rise, prt@bdo.dk

For gavekort (vouchere), der udstedes den 1. juli 2019 eller senere, skal der som udgangspunkt afregnes moms allerede ved udstedelsen af disse. Hidtil har der først skulle betales moms ved indløsningen af gavekort.

De nye regler vil i en periode give forretningerne betydelige systemmæssige udfordringer, fordi de både skal kunne håndtere gavekort udstedt efter de gamle regler og efter de nye.

Vigtig undtagelse

De nye regler gælder for gavekort, der kun kan bruges her i landet og som kun kan anvendes til betaling af momspligtige varer og/eller ydelser. Begge betingelser skal være opfyldt.

Hvis et gavekort også kan anvendes i udlandet og/eller også kan bruges til betaling af varer eller ydelser, som er fritaget for moms, skal de hidtidige regler fortsat anvendes således, at der først skal betales moms, når og hvis gavekortet indløses.

Der skal dermed ikke betales moms allerede ved udstedelsen af gavekort til en hotelkæde, der også har hoteller udenfor Danmark, ligesom et supermarked fortsat først skal betale moms ved indløsning af gavekort, når dette også kan anvendes til køb af aviser og/eller frimærker i forretningen, idet sådanne varer er fritaget for moms.

Tilsvarende gælder for gavekort til fx et fitnesscenter, hvis gavekortet både kan anvendes til betaling for brug af maskiner, for holdtræning og eventuelt også for ydelser indenfor sundhedsområdet. Dette skyldes, at indtægter fra brug af faciliteterne som udgangspunkt er momspligtige, mens det modsatte er tilfældet for indtægter fra holdtræning og for behandling hos en fysioterapeut og/eller en zoneterapeut, hvis behandleren er autoriseret.

Derimod vil der fremover normalt skulle betales moms allerede ved udstedelsen af gavekort til biografer, teatre og oplevelsescentre af forskellig art, idet indtægterne herfra er almindeligt momspligtige.

Negativ effekt på indtægter fra gavekort, der aldrig indløses

Når det gælder gavekort, der rent faktisk indløses, har det - på grund af det lave renteniveau - ikke den store betydning, om der skal afregnes moms af indtægten allerede ved udstedelsen af disse eller først ved indløsningen.

For gavekort, der aldrig indløses, får de nye regler derimod en markant negativ betydning. Tidligere skulle udstederne nemlig ikke betale moms af indtægten herfra, men kunne nøjes med at betale selskabs- eller virksomhedsskat med 22 %.

Fremover skal der altså i rigtig mange tilfælde afregnes moms allerede ved udstedelsen af gavekortet og kun indkomstskat af den resterende del af indtægten. Det vil koste forretningerne små 1.600 kr. for hver 10.000 kr. gavekort, der sælges, men som aldrig indløses. Hvis det antages, at der hvert år forældes gavekort til en værdi af op mod 2 milliarder kroner, medfører de nye regler således et ikke ubetydeligt tab for udstedere af gavekort.

BDO Statsautoriseret revisionsaktieselskab, en danskejet rådgivnings- og revisionsvirksomhed, er medlem af BDO International Limited - et UK-baseret selskab med begrænset hæftelse - og del af det internationale BDO-netværk bestående af uafhængige medlemsfirmaer. BDO er varemærke for både BDO netværket og for alle BDO medlemsfirmaerne. BDO i Danmark beskæftiger godt 1.200 medarbejdere, mens det verdensomspændende BDO netværk har over 80.000 medarbejdere i 160 lande.

Denne publikation er skrevet i generelle vendinger og skal alene betragtes som generel vejledning. Publikationen dækker ikke specifikke situationer, og du bør ikke handle - eller undlade at handle - uden at have fået professionel rådgivning. Kontakt ventligst BDO for at drøfte de specifikke problemstillinger. BDO, vores partnere og medarbejdere påtager os ikke ansvar for tab foranlediget af en handling, der er taget - eller ikke er taget - på baggrund af oplysningerne i denne publikation.